

тлумачення, рекомендації з використанням позицій вищих судових інстанцій, Міністерства юстиції, науковців, фахівців). – Т. 1: Загальні положення / за ред. проф. І. В. Спасибо-Фатєєвої. – Серія «Коментарі та аналітика». – Х.: ФОП А. А. Колісник, 2010. – 320 с.

3. Мінченко А. О. Проблемні аспекти відповідальності перевізника за прострочення виконання зобов'язання з перевезення пасажирів / А. О. Мінченко // Вісник Академії митної служби України. Серія «Право». – 2012. – № 2(9). – С. 39-45.

УДК 342.9 (4Ук)

Шевченко В. А., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Грабовська Г. М., к.ю.н., доцент

ОХОРОНА ПРАЦІ НА АВІАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ УКРАЇНИ

Згідно Конституції України людина та її здоров'я – це найбільша цінність держави, яка має докладати багато зусиль для створення умови безпечної життєдіяльності людини як у навколишньому середовищі, так і у середовищі праці. Діяльність людини супроводжується потенційною небезпекою, може призвести до травм, захворювань, погіршення самопочуття, інших негативних наслідків. Тому для мінімізації таких негативних явищ розробляється і закріплюється державою правова база охорони праці людей. Необхідність охорони праці покликала до життя цілу систему правових норм, яка знайшла своє вираження у формі системи трудового законодавства, де інститут охорони праці займає одне з важливих місць [1, с. 48].

Важливою гарантією охорони праці є надання працівнику інформації про умови праці на підприємстві і, зокрема, на робочому місці. Роботодавець повинен повідомити майбутнього працівника про можливі негативні наслідки впливу виробничих факторів на його здоров'я та ознайомити його з правом на відповідні пільги і компенсацію за роботу в таких умовах. Причому законодавець визначає форму виконаного роботодавцем обов'язку. Особа має бути проінформована роботодавцем під розписку [3, с. 20]. Гарантією права на безпечні і нешкідливі умови праці є виконання працівниками лише тих робіт, які не протипоказані їм за станом здоров'я, що забезпечується встановленням законодавчих обмежень при укладенні трудових договорів і переведенні працівників на легшу роботу.

В авіаційній сфері охорона праці регулюється як загальним

національним законодавством так і спеціальними підзаконними нормативно-правовими актами, що діють у даній галузі.

Після Основного Закону важливе місце посідає Кодекс законів про працю, Закон України про охорону праці, що визначає основні положення що до реалізації конституційного права громадян на охорону їх життя і здоров'я у процесі трудової діяльності, регулює за участю відповідних державних органів відносини між власником підприємства, установи і організації або уповноваженим ним органом і працівником з питань безпеки, гігієни праці та виробничого середовища і встановлює єдиний порядок організації охорони праці в Україні.

Важливо звернути увагу на проект трудового кодексу України, де більш детальніше деталізуються трудові відносини. До Проекту інкорпоровані частково норми Закону України «Про охорону праці». Працівник має право на здорові і безпечні умови праці та належні санітарно-побутові умови, що відповідають нормам з охорони праці. При цьому працівник не несе ніяких витрат на заходи з охорони праці. Працівник має право відмовитися від дорученої роботи, якщо створилася виробнича ситуація, небезпечна для його життя, здоров'я або людей, які його оточують, для виробничого середовища або довкілля. Працівник зобов'язаний негайно повідомити про це безпосереднього керівника або роботодавця. Факт наявності такої ситуації в разі потреби підтверджується висновками спеціалістів з охорони праці юридичної особи за участю представника виборного органу первинної профспілкової організації (профспілкового представника) або уповноваженої працівниками особи з питань охорони праці (якщо профспілка в юридичній особі не створювалася) [2].

Особи, що належать до авіаційного персоналу, мають відповідати кваліфікаційним вимогам за професійною ознакою, станом здоров'я та мати належним чином оформлене свідоцтво згідно з авіаційними правилами України, яке видається окремо на кожну спеціальність осіб авіаційного персоналу.

Серед підзаконних нормативно-правових актів в діяльності авіаційного підприємства слід виокремити Положення про службу авіаційної безпеки авіапідприємства, яке розроблено на виконання п. 3 розпорядження Кабінету Міністрів України від 02.06.2004 р. № 360-р. «Про затвердження плану заходів організаційного забезпечення виконання Державної програми авіаційної безпеки цивільної авіації» [4, с. 176].

Від працівників авіапідприємств залежить як здоров'я та безпека пілотів, так і людей які користуються послугами авіакомпаній. А щоб працівники виконували сумлінно свою роботу, в першу чергу для них повинні бути комфортні умови праці. Адекватна заробітна плата. Також можна керівництву ввести видачу путівок до медичних санаторіїв для

покращення здоров'я працівників.

Отже, на сьогодні в національному законодавстві України виокремлено регулювання трудових відносин працівників у повітряній сфері, що є свідченням прагнення нашої держави наблизити правові норми законодавства до світових стандартів. В Україні хоча і діють законодавчі акти, які регулюють охорону праці на авіаційних підприємствах, однак кількість травм і професійних захворювань, засвідчують про потребу вдосконалення охорони праці на авіаційних підприємствах України.

Література

1. Конституція України від 28 червня 1996 р.: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України // Відомості Верховної Ради України. – 1996. – № 30. – Ст. 141.

2. Проект Трудового кодексу України від 25 травня 2014 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua.

3. Буріченко Л. А. Охорона праці в авіації: підруч. / за ред. Л. А. Буріченка, В. Д. Гулевець. – К.: НАУ, 2003. – 448 с.

4. Остапенко Л. О. Правові основи охорони праці на авіаційних підприємствах України / Л. О. Остапенко, О. О. Банах // Митна справа. – № 6. – Ч. 2. – К. 2. – 2013. – С. 174-179.

УДК 656.7.072.6(043.2)

Шевченко Т. В., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Білоусов В. М., старший викладач

ОСОБЛИВОСТІ БІЗНЕС-КЛАС ОБСЛУГОВУВАННЯ ПАСАЖИРІВ АВІАЦІЙНОГО ТРАНСПОРТУ

Кожна людина хоча б раз у житті стикається з необхідністю вчинення авіаперельоту. Відразу ж постає питання, якому класу обслуговування віддати перевагу з урахуванням наявних фінансових коштів і конкретних вимог щодо комфортності подорожі. Але, як показує статистика, то саме зараз люди дбають про свій комфорт, безпеку, зручний розклад рейсів та ще ряду переваг, які можуть надати компанії бізнес-класу. В бізнес – авіації існують хендлінгові агенти – компанії, супроводжуючі та регулюючі всю процедуру обслуговування літака і пасажирів з урахуванням особливостей літаків бізнес – класу і виконуваних на них VIP – рейсів. Саме ці компанії допомагають особам у перельоті бізнес-класу і забезпечують безпеку та комфорт.